

Publicatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 315

44e jaargang

9 november 2001

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	Commissie	
2001/C 315/01	Wisselkoersen van de euro	1
2001/C 315/02	Inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester uit India	2
2001/C 315/03	Inleiding van een antisubsidieprocedure betreffende de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester uit India en Indonesië	5
2001/C 315/04	Steunmaatregelen van de Staten — Italië — Steunmaatregel C 68/2001 (ex NN 29/B/2000) — Voorwaarden voor steunverlening uit het Nationaal Solidariteitsfonds aan landbouwbedrijven die door uitzonderlijk ernstige uitbraken van plantenziekten zijn getroffen (artikel 2 van wet nr. 307 van 17 augustus 1999) — Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken	8
2001/C 315/05	Steunmaatregelen van de Staten — Italië — Steunmaatregel C 65/2001 (ex N 795/99) — Noodmaatregelen in de landbouwsector (Siciliaanse regionale wet nr. 22/1999) — Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken	12
2001/C 315/06	Samenstelling van het Bureau en van de vaste commissies van het Raadgevend Comité EGKS voor het dienstjaar 2001-2002	18
2001/C 315/07	Mededeling overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EG) nr. 32/2000 van de Raad, betreffende de automatische verhoging van het communautaire tariefcontingent voor courantenpapier uit Canada	22
2001/C 315/08	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.2362 — Dalkia Holding/Clemessy) ⁽¹⁾	23
2001/C 315/09	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.2538 — 3i/WM-Data/Atea) ⁽¹⁾	23

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

II *Vorbereidende besluiten*

.

III *Bekendmakingen*

Raad

2001/C 315/10 Mededeling betreffende de organisatie van algemene vergelijkende onderzoeken 24

Commissie

2001/C 315/11 Exploitatie van geregelde luchtdiensten — Aanbesteding door Frankrijk overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder d) van Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad, voor de exploitatie van geregelde luchtdiensten tussen Epinal en Parijs (Orly) ⁽¹⁾ 25

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾**8 november 2001**

(2001/C 315/01)

1 euro	=	7,45	Deense kroon
	=	9,38	Zweedse kroon
	=	0,6128	Pond sterling
	=	0,8972	US-dollar
	=	1,4324	Canadese dollar
	=	108,25	Japanse yen
	=	1,4679	Zwitserse frank
	=	7,892	Noorse kroon
	=	93,68	IJslandse kroon ⁽²⁾
	=	1,7434	Australische dollar
	=	2,141	Nieuw-Zeelandse dollar
	=	8,5385	Zuid-Afrikaanse rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekursen.

⁽²⁾ Bron: Commissie.

Inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester uit India

(2001/C 315/02)

Op grond van artikel 5 van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 ⁽²⁾ (hierna „de basisverordening” genoemd), werd bij de Commissie de klacht ingediend dat getextureerd filamentgaren van polyester (PTY) uit India met dumping in de Gemeenschap wordt ingevoerd waardoor de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade lijdt.

1. Indiener van de klacht

De klacht werd op 25 september 2001 ingediend door het „International Committee of Rayon and Synthetic Fibres (CIRFS)” namens producenten die goed zijn voor een groot deel, in dit geval meer dan 50 %, van de productie van getextureerd filamentgaren van polyester in de Gemeenschap.

2. Product

Het product dat met dumping zou worden ingevoerd is getextureerd filamentgaren van polyester, ingedeeld onder de GN-code 5402 33 00 (hierna „het betrokken product” genoemd), van oorsprong uit India. De GN-code wordt slechts ter informatie vermeld.

3. Dumping

De bewering dat het betrokken product met dumping uit India wordt ingevoerd is gebaseerd op een vergelijking van de berekende normale waarde van dit product met de prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap.

De aldus berekende dumpingmarges zijn aanzienlijk.

4. Schade

De indiener van de klacht heeft bewijsmateriaal voorgelegd waaruit blijkt dat de invoer van het betrokken product uit India, zowel absoluut als in termen van marktaandeel, aanzienlijk is gestegen.

De omvang van de invoer en de prijzen van de ingevoerde producten zouden, onder meer, een negatieve invloed hebben gehad op het marktaandeel, de omzet en het prijsniveau van de producenten in Gemeenschap, waardoor de algemene prestaties en de financiële situatie van deze producenten aanzienlijk zijn verslechterd.

5. Procedure

Na overleg in het Raadgevend Comité is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de klacht door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ingediend en dat er voldoende bewijsmateriaal is om een procedure in te leiden. De Commissie

opent derhalve een onderzoek overeenkomstig artikel 5 van de basisverordening.

5.1. Procedure voor de vaststelling van dumping en schade

Bij het onderzoek zal worden vastgesteld of het betrokken product uit India met dumping wordt ingevoerd en of hierdoor schade is ontstaan.

a) Steekproef

Gezien het grote aantal bij deze procedure betrokken partijen kan de Commissie, overeenkomstig artikel 17 van de basisverordening, besluiten van steekproeven gebruik te maken.

i) Steekproef van producenten/expoiteurs in India

Om te kunnen beoordelen of het noodzakelijk is van een steekproef gebruik te maken en, indien dit het geval is, deze te kunnen samenstellen, verzoekt de Commissie alle producenten/expoiteurs, of hun vertegenwoordigers, binnen de in punt 6, onder b), i), vermelde termijn contact met haar op te nemen en haar de volgende gegevens over hun bedrijf of bedrijven te verstrekken:

- naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummers en naam van een contactpersoon;
- de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product die in de periode van 1 oktober 2000 tot en met 30 september 2001 naar de Gemeenschap werd uitgevoerd en de waarde van deze export in plaatselijke valuta;
- of om de vaststelling van een individuele dumpingmarge zal worden verzocht (alleen voor producenten);
- de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product die in de periode van 1 oktober 2000 tot en met 30 september 2001 op de binnenlandse markt is verkocht en de waarde van die verkoop in plaatselijke valuta;
- een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van het bedrijf in verband met de productie van het betrokken product;
- een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van alle verbonden bedrijven ⁽³⁾ die betrokken zijn bij de productie en/of verkoop (in binnen- en buitenland) van het betrokken product;

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2.

⁽³⁾ Voor de betekenis van het begrip „verbonden bedrijf” zie artikel 143, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie houdende bepalingen ter uitvoering van het communautaire douanewetboek (PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1).

- alle andere inlichtingen die de Commissie bij het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn;
- of het bedrijf bereid is in de steekproef te worden opgenomen, hetgeen betekent dat een vragenlijst moet worden beantwoord en dat de antwoorden ter plaatse zullen worden gecontroleerd.

Teneinde de informatie te verkrijgen die zij voor het samenstellen van de steekproef van producenten/exporteurs nodig heeft, zal de Commissie bovendien contact opnemen met de Indiase autoriteiten en met de haar bekende organisaties van producenten/exporteurs.

ii) Steekproef van importeurs

Om te kunnen beoordelen of het noodzakelijk is van een steekproef gebruik te maken en, indien dit het geval is, deze te kunnen samenstellen, verzoekt de Commissie alle importeurs, of hun vertegenwoordigers, binnen de in punt 6, onder b), i), vermelde termijn contact met haar op te nemen en haar de volgende gegevens over hun bedrijf of bedrijven te verstrekken:

- naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummers en naam van een contactpersoon;
- de totale omzet van het bedrijf in EUR in de periode van 1 oktober 2000 tot en met 30 september 2001;
- het aantal werknemers;
- een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van het bedrijf in verband met het betrokken product;
- de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product uit India die in de periode van 1 oktober 2000 tot en met 30 september 2001 is ingevoerd en in de Gemeenschap verkocht en de waarde van die verkoop in EUR;
- de namen en een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van alle verbonden bedrijven⁽¹⁾ die betrokken zijn bij de productie en/of verkoop van het betrokken product;
- alle andere inlichtingen die de Commissie bij het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn;
- of het bedrijf bereid is in de steekproef te worden opgenomen, hetgeen betekent dat een vragenlijst moet worden beantwoord en dat de antwoorden ter plaatse zullen worden gecontroleerd.

Teneinde de informatie te verkrijgen die zij voor het samenstellen van de steekproef van importeurs nodig heeft, zal de Commissie bovendien contact opnemen met de haar bekende organisaties van importeurs.

iii) Definitieve samenstelling van de steekproef

Op- of aanmerkingen over de samenstelling van de steekproef moeten binnen de in punt 6, onder b), i), vermelde termijn worden toegezonden.

De Commissie zal de steekproef eerst definitief samenstellen na de bedrijven te hebben geraadpleegd die zich bereid hebben verklaard in de steekproef te worden opgenomen.

De in de steekproef opgenomen bedrijven moeten binnen de in punt 6, onder b), ii), vermelde termijn een vragenlijst beantwoorden en medewerking verlenen bij het onderzoek.

Indien geen voldoende medewerking wordt verleend, zal de Commissie haar bevindingen, overeenkomstig artikel 17, lid 4, en artikel 18 van de basisverordening, op de beschikbare gegevens baseren.

b) *Vragenlijsten*

Om de informatie te verkrijgen die zij voor haar onderzoek nodig heeft, zal de Commissie vragenlijsten toezenden aan de producenten in de Gemeenschap, aan de organisaties van producenten in de Gemeenschap, aan de in de steekproef opgenomen producenten/exporteurs in India, aan organisaties van producenten/exporteurs, aan de in de steekproef opgenomen importeurs en organisaties van importeurs die in de klacht zijn genoemd alsook aan de Indiase autoriteiten.

Producenten/exporteurs in India die, met het oog op de toepassing van artikel 17, lid 3, en artikel 9, lid 6, van de basisverordening, een verzoek om de vaststelling van een individuele dumpingmarge wensen in te dienen, moeten binnen de in punt 6, onder a), ii), vermelde termijn een volledig ingevulde vragenlijst inzenden. Deze vragenlijst moet binnen de in punt 6, onder a), i), vermelde termijn worden aangevraagd. Indien de Commissie van een steekproef van producenten/exporteurs gebruik maakt, kan zij niettemin besluiten geen individuele dumpingmarges te berekenen wanneer individuele onderzoeken een te grote werklast vormen en een tijdige voltooiing van het onderzoek in de weg staan.

c) *Het schriftelijk en mondeling verstrekken van inlichtingen*

Belanghebbenden wordt verzocht hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten, andere informatie dan de antwoorden op de vragenlijst en bewijsmateriaal toe te zenden. Deze informatie en het bewijsmateriaal moeten binnen de in punt 6, onder a), ii), vermelde termijn door de Commissie zijn ontvangen.

Voorts zal de Commissie alle partijen horen die dit schriftelijk aanvragen, mits deze kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen. Deze aanvraag moet binnen de in punt 6, onder a), iii), vermelde termijn worden ingediend.

⁽¹⁾ Voor de betekenis van het begrip „verbonden bedrijf” zie artikel 143, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie houdende bepalingen ter uitvoering van het communautaire douanewetboek (PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1).

5.2. Procedure voor het beoordelen van het belang van de Gemeenschap

Overeenkomstig artikel 21 van de basisverordening zal worden onderzocht of het niet tegen het belang van de Gemeenschap is antidumpingmaatregelen te nemen indien dumping en schade worden aangetoond. Producenten in de Gemeenschap, importeurs en representatieve organisaties van producenten, importeurs, verwerkende bedrijven en de consument die aantonen dat er een objectieve band is tussen hun activiteiten en het betrokken product, kunnen binnen de in punt 6, onder a), ii), genoemde algemene termijn, contact met de Commissie opnemen en inlichtingen verstrekken. Deze partijen kunnen binnen de in punt 6, onder a), iii) vermelde termijn ook een mondeling onderhoud aanvragen onder opgave van de bijzondere redenen waarom zij gehoord willen worden. Met informatie die op grond van artikel 21 wordt verstrekt, wordt slechts rekening gehouden indien daarbij, op het moment dat deze wordt verstrekt, het nodige bewijsmateriaal is gevoegd.

6. Termijnen

a) Algemene termijn

i) Om een vragenlijst aan te vragen

Vragenlijsten dienen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 15 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, te worden aangevraagd.

ii) Om zich aan te melden en antwoorden op de vragenlijst en andere gegevens toe te zenden

Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, dienen binnen 40 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, tenzij anders vermeld, contact met de Commissie op te nemen, hun standpunt uiteen te zetten en de antwoorden op de vragenlijst en eventuele andere gegevens te doen toekomen. Er wordt op gewezen dat de meeste in de basisverordening vermelde procesrechten slechts kunnen worden uitgeoefend indien de betrokkene zich binnen de genoemde termijn bij de Commissie aanmeldt.

De in de steekproef opgenomen bedrijven moeten de antwoorden op de vragenlijst doen toekomen binnen de in punt 6, onder b), ii), vermelde termijn.

iii) Om een mondeling onderhoud aan te vragen

Binnen dezelfde termijn van 40 dagen kunnen belanghebbenden ook vragen door de Commissie te worden gehoord.

b) Bijzondere termijn voor het samenstellen van de steekproef

- i) Alle gegevens die voor het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn, dienen binnen 15 dagen na publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* door de Commissie te zijn ontvangen, daar deze voornemens is de bedrijven die zich bereid hebben verklaard in de steekproef te worden opgenomen binnen 21 dagen na publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* over de definitieve samenstelling van de steekproef te raadplegen.
- ii) De antwoorden van de in de steekproef opgenomen bedrijven moeten binnen 37 dagen nadat deze bedrijven hebben vernomen in de steekproef te zijn opgenomen, door de Commissie zijn ontvangen.

7. Schriftelijke opmerkingen, antwoorden op de vragenlijst en andere correspondentie

Alle opmerkingen en verzoeken moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer van de betrokkene.

Correspondentieadres van de Commissie

Europese Commissie
Directoraat-generaal Trade
Directoraten B en C
TERV 0/13
Wetstraat 200
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

8. Medewerking

Indien belanghebbenden binnen de gestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie, deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek ernstig belemmeren, kunnen, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, op grond van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin.

De Commissie kan de verstrekte informatie, indien deze onjuist of misleidend blijkt, buiten beschouwing laten en van beschikbare gegevens gebruik maken.

9. Tijdschema van het onderzoek

Het onderzoek zal overeenkomstig artikel 6, lid 9, van de basisverordening binnen 15 maanden na de publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden afgesloten. Overeenkomstig artikel 7, lid 1, van de basisverordening kunnen uiterlijk negen maanden na de publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* voorlopige maatregelen worden genomen.

Inleiding van een antisubsidieprocedure betreffende de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester uit India en Indonesië

(2001/C 315/03)

Op grond van artikel 10 van Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad ⁽¹⁾ (hierna „de basisverordening” genoemd) werd bij de Commissie de klacht ingediend dat in de Gemeenschap ingevoerd getextureerd filamentgaren van polyester uit India en Indonesië gesubsidieerd wordt, waardoor de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade lijdt.

1. Indiener van de klacht

De klacht werd op 25 september 2001 ingediend door het „International Committee of Rayon and Synthetic Fibres (CIRFS)” namens producenten die goed zijn voor een groot deel, in dit geval meer dan 50 %, van de productie van getextureerd filamentgaren van polyester in de Gemeenschap.

2. Product

Het product dat met dumping zou worden ingevoerd is getextureerd filamentgaren van polyester, ingedeeld onder de GN-code 5402 33 00 (hierna „het betrokken product” genoemd), van oorsprong uit India en Indonesië. De GN-code wordt slechts ter informatie vermeld.

3. Subsidiëring

De producenten van het betrokken product in Indonesië zouden van de Indonesische overheid een aantal subsidies hebben ontvangen op grond van de BKPM-regeling (van de dienst Coördinatie investeringen) en de Bapekstaregeling (van de dienst Terugbetaling en kwijtschelding van invoerrechten) en zouden ook zijn vrijgesteld van de vennootschapsbelasting.

Volgens de klacht zijn bovengenoemde regelingen subsidiëring daar zij een financiële bijdrage zijn van de Indonesische overheid en een voordeel inhouden voor de ontvangers, namelijk de producenten/exporteurs van het betrokken product. Deze subsidies zouden specifiek zijn en daarom tot compenserende maatregelen aanleiding geven. De ontvangen subsidiebedragen zouden aanzienlijk zijn.

De producenten van het betrokken product in India zouden van de Indiase regering een aantal subsidies hebben ontvangen op grond van het „Duty Entitlement Passbook Scheme”, als in een exportproductiezone gelegen bedrijf of als exportgeoriënteerd bedrijf. Bovendien zouden zij in aanmerking zijn gekomen voor een vrijstelling van de vennootschapsbelasting, voor voordelen bij de aanschaf van kapitaalgoederen ter bevordering van de export en voor voordelen uit hoofde van een vergunningenregeling.

Volgens de klacht zijn bovengenoemde regelingen subsidiëring daar zij een financiële bijdrage zijn van de Indiase overheid en een voordeel inhouden voor de ontvangers, namelijk de producenten/exporteurs van het betrokken product. Deze subsidies zouden specifiek zijn en daarom tot compenserende maatregelen aanleiding geven. De ontvangen subsidiebedragen zouden aanzienlijk zijn.

4. Schade

De indiener van de klacht heeft bewijsmateriaal voorgelegd waaruit blijkt dat de invoer van het betrokken product uit India en Indonesië zowel absoluut als in termen van marktaandeel is gestegen.

De omvang van de invoer en de prijzen van de ingevoerde producten zouden, onder meer, een negatieve invloed hebben gehad op het marktaandeel, de omzet en het prijsniveau van de producenten in Gemeenschap, waardoor de bedrijfsresultaten en de financiële situatie van deze producenten aanzienlijk zijn verslechterd.

5. Procedure

Na overleg in het Raadgevend Comité is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de klacht door of namens de bedrijfstak van de Gemeenschap is ingediend en dat er voldoende bewijsmateriaal is om een procedure in te leiden. De Commissie opent derhalve een onderzoek overeenkomstig artikel 10 van de basisverordening.

5.1. Procedure voor de vaststelling van subsidiëring en schade

Bij het onderzoek zal worden vastgesteld of het in punt 2 beschreven product uit India en Indonesië wordt gesubsidieerd en of deze subsidiëring schade heeft veroorzaakt.

a) Steekproef

Daar bij deze procedure kennelijk een groot aantal partijen betrokken zijn, kan de Commissie, overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening, besluiten van steekproeven gebruik te maken.

i) Steekproef van producenten/exporteurs in India en Indonesië

Om te kunnen beoordelen of het noodzakelijk is van een steekproef gebruik te maken en, indien dit het geval is, deze te kunnen samenstellen, verzoekt de Commissie alle producenten/exporteurs, of hun vertegenwoordigers, binnen de in punt 6, onder b), i), vermelde termijn contact met haar op te nemen en haar de volgende gegevens over hun bedrijf of bedrijven te verstrekken:

- naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummers en naam van een contactpersoon;
- de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product die in de periode van 1 oktober 2000 tot en met 30 september 2001 naar de Gemeenschap werd uitgevoerd en de waarde van deze export in plaatselijke valuta;
- of om de vaststelling van een individuele dumpingmarge zal worden verzocht (alleen voor producenten);

⁽¹⁾ PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1.

- de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product die in de periode van 1 oktober 2000 tot en met 30 september 2001 op de binnenlandse markt is verkocht en de waarde van die verkoop in plaatselijke valuta;
- een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van het bedrijf in verband met de productie van het betrokken product;
- de namen en een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van alle verbonden bedrijven⁽¹⁾ die betrokken zijn bij de productie en/of verkoop (in binnen- en buitenland) van het betrokken product;
- alle andere inlichtingen die de Commissie bij het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn (bv. of de onderneming in een exportproductiezone is gelegen of een exportgeoriënteerd bedrijf is);
- of het bedrijf bereid is in de steekproef te worden opgenomen, hetgeen betekent dat een vragenlijst moet worden beantwoord en dat de antwoorden ter plaatse zullen worden gecontroleerd.

Teneinde de informatie te verkrijgen die zij voor het samenstellen van de steekproef van producenten/exporteurs nodig heeft, zal de Commissie bovendien contact opnemen met de Indiase autoriteiten en met de haar bekende organisaties van producenten/exporteurs.

ii) Steekproef van importeurs

Om te kunnen beoordelen of het noodzakelijk is van een steekproef gebruik te maken en, indien dit het geval is, deze te kunnen samenstellen, verzoekt de Commissie alle importeurs, of hun vertegenwoordigers, binnen de in punt 6, onder b), i), vermelde termijn contact met haar op te nemen en haar de volgende gegevens over hun bedrijf of bedrijven te verstrekken:

- naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummers en naam van een contactpersoon;
- de totale omzet van het bedrijf in EUR in de periode van 1 oktober 2000 tot en met 30 september 2001;
- het aantal werknemers;
- een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van het bedrijf in verband met het betrokken product;
- de hoeveelheid (in ton) van het betrokken product uit India die in de periode van 1 oktober 2000 tot en met 30 september 2001 is ingevoerd en in de Gemeenschap verkocht en de waarde van die verkoop in EUR;
- de namen en een nauwkeurige omschrijving van de activiteiten van alle verbonden bedrijven⁽¹⁾ die betrokken zijn bij de productie en/of verkoop van het betrokken product;

- alle andere inlichtingen die de Commissie bij het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn;
- of het bedrijf bereid is in de steekproef te worden opgenomen, hetgeen betekent dat een vragenlijst moet worden beantwoord en dat de antwoorden ter plaatse zullen worden gecontroleerd.

Teneinde de informatie te verkrijgen die zij voor het samenstellen van de steekproef van importeurs nodig heeft, zal de Commissie bovendien contact opnemen met de haar bekende organisaties van importeurs.

iii) Definitieve samenstelling van de steekproef

Op- of aanmerkingen over de samenstelling van de steekproef moeten binnen de in punt 6, onder b), i), vermelde termijn worden toegezonden.

De Commissie zal de steekproef eerst definitief samenstellen na de bedrijven te hebben geraadpleegd die zich bereid hebben verklaard in de steekproef te worden opgenomen.

De in de steekproef opgenomen bedrijven moeten binnen de in punt 6, onder b), ii), vermelde termijn een vragenlijst beantwoorden en medewerking verlenen bij het onderzoek.

Indien geen voldoende medewerking wordt verleend, zal de Commissie haar bevindingen, overeenkomstig artikel 27, lid 4, en artikel 28 van de basisverordening, op de beschikbare gegevens baseren.

b) Vragenlijsten

Om de informatie te verkrijgen die zij voor haar onderzoek nodig heeft, zal de Commissie vragenlijsten toezenden aan de producenten in de Gemeenschap, aan de organisaties van producenten in de Gemeenschap, aan de in de steekproef opgenomen producenten/exporteurs in India en Indonesië, aan organisaties van producenten/exporteurs, aan de in de steekproef opgenomen importeurs en organisaties van importeurs die in de klacht zijn genoemd alsook aan de autoriteiten van de betrokken exportlanden.

Producenten/exporteurs in India en Indonesië die, met het oog op de toepassing van artikel 27, lid 3, en artikel 15, lid 3, van de basisverordening, een verzoek om de vaststelling van een individuele dumpingmarge wensen in te dienen, moeten binnen de in punt 6, onder a), ii), vermelde termijn een volledig ingevulde vragenlijst inzenden. Deze vragenlijst moet binnen de in punt 6, onder a), i), vermelde termijn worden aangevraagd. Indien de Commissie van een steekproef van producenten/exporteurs gebruik maakt, kan zij niettemin besluiten geen individuele dumpingmarges te berekenen wanneer individuele onderzoeken een te grote werklast vormen en een tijdige voltooiing van het onderzoek in de weg staan.

⁽¹⁾ Voor de betekenis van het begrip „verbonden bedrijf” zie artikel 143, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie houdende bepalingen ter uitvoering van het communautaire douanewetboek (PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1).

c) *Het schriftelijk en mondeling verstrekken van inlichtingen*

Belanghebbenden wordt verzocht hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten, andere informatie dan de antwoorden op de vragenlijst en bewijsmateriaal toe te zenden. Deze informatie en het bewijsmateriaal moeten binnen de in punt 6, onder a), ii), vermelde termijn door de Commissie zijn ontvangen.

Voorts zal de Commissie alle partijen horen die dit schriftelijk aanvragen, mits deze kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen. Deze aanvraag moet binnen de in punt 6, onder a), iii), vermelde termijn worden ingediend.

5.2. **Procedure voor het beoordelen van het belang van de Gemeenschap**

Overeenkomstig artikel 31 van de basisverordening zal worden onderzocht of het niet tegen het belang van de Gemeenschap is compenserende maatregelen te nemen indien subsidiëring en schade worden aangetoond. Producenten in de Gemeenschap, importeurs en representatieve organisaties van producenten, importeurs, verwerkende bedrijven en de consument die aantonen dat er een objectieve band is tussen hun activiteiten en het betrokken product, kunnen binnen de in punt 6, onder a), ii), genoemde algemene termijn, contact met de Commissie opnemen en inlichtingen verstrekken. Deze partijen kunnen binnen de in punt 6, onder a), iii) vermelde termijn ook een mondeling onderhoud aanvragen onder opgave van de bijzondere redenen waarom zij gehoord willen worden. Met informatie die op grond van artikel 31 wordt verstrekt, wordt slechts rekening gehouden indien daarbij, op het moment dat deze wordt verstrekt, het nodige bewijsmateriaal is gevoegd.

6. **Termijnen**

a) *Algemene termijn*

i) Om een vragenlijst aan te vragen

Vragenlijsten dienen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 15 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, te worden aangevraagd.

ii) Om zich aan te melden en antwoorden op de vragenlijst en andere gegevens toe te zenden

Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, dienen binnen 40 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, tenzij anders vermeld, contact met de Commissie op te nemen, hun standpunt uiteen te zetten en de antwoorden op de vragenlijst en eventuele andere gegevens te doen toekomen. Er wordt op gewezen dat de meeste in de basisverordening vermelde procesrechten slechts kunnen worden uitgeoefend indien de betrokkene zich binnen de genoemde termijn bij de Commissie aanmeldt.

De in de steekproef opgenomen bedrijven moeten de antwoorden op de vragenlijst doen toekomen binnen de in punt 6, onder b), ii), vermelde termijn.

iii) Om een mondeling onderhoud aan te vragen

Binnen dezelfde termijn van 40 dagen kunnen belanghebbenden ook vragen door de Commissie te worden gehoord.

b) *Bijzondere termijn voor het samenstellen van de steekproef*

i) Alle gegevens die voor het samenstellen van de steekproef van nut kunnen zijn, dienen binnen 15 dagen na publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* door de Commissie te zijn ontvangen, daar deze voornemens is de bedrijven die zich bereid hebben verklaard in de steekproef te worden opgenomen binnen 21 dagen na publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* over de definitieve samenstelling van de steekproef te raadplegen.

ii) De antwoorden van de in de steekproef opgenomen bedrijven moeten binnen 37 dagen nadat deze bedrijven hebben vernomen in de steekproef te zijn opgenomen, door de Commissie zijn ontvangen.

7. **Schriftelijke opmerkingen, antwoorden op de vragenlijst en andere correspondentie**

Alle opmerkingen en verzoeken moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer van de betrokkene.

Correspondentieadres van de Commissie

Europese Commissie
 Directoraat-generaal Trade
 Directoraten B en C
 TERV 0/13
 Wetstraat 200
 B-1049 Brussel
 Fax (32-2) 295 65 05
 Telex COMEU B 21877.

8. **Medewerking**

Indien belanghebbenden binnen de gestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie, deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek ernstig belemmeren, kunnen, overeenkomstig artikel 28 van de basisverordening, op grond van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin.

De Commissie kan de verstrekte informatie, indien deze onjuist of misleidend blijkt, buiten beschouwing laten en van beschikbare gegevens gebruik maken.

9. **Tijdschema van het onderzoek**

Het onderzoek zal overeenkomstig artikel 11, lid 9, van de basisverordening binnen 13 maanden na de publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden afgesloten. Overeenkomstig artikel 12, lid 1, van de basisverordening kunnen uiterlijk negen maanden na de publicatie van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* voorlopige maatregelen worden genomen.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN — ITALIË

Steunmaatregel C 68/2001 (ex NN 29/B/2000) — Voorwaarden voor steunverlening uit het Nationaal Solidariteitsfonds aan landbouwbedrijven die door uitzonderlijk ernstige uitbraken van plantenziekten zijn getroffen (artikel 2 van wet nr. 307 van 17 augustus 1999)

Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken

(2001/C 315/04)

De Commissie heeft Italië bij brief van 19 september 2001, die na deze samenvatting in de authentieke taal is weergegeven, in kennis gesteld van haar besluit om ten aanzien van de bovengenoemde steunmaatregel de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

Belanghebbenden kunnen hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel, ten aanzien waarvan de Commissie de procedure inleidt, kenbaar maken door deze binnen een maand vanaf de datum van de bekendmaking van deze samenvatting en van de aangehechte brief aan het volgende adres te zenden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Landbouw
Directoraat B2
Wetstraat 200
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 296 21 51.

Deze opmerkingen zullen ter kennis van Italië worden gebracht. Een belanghebbende die opmerkingen maakt, kan, met opgave van redenen, schriftelijk verzoeken om vertrouwelijke behandeling van zijn identiteit.

SAMENVATTING

De betrokken maatregel heeft als rechtsgrond artikel 2 van nationale wet nr. 307/99, waarin is bepaald op welke voorwaarden het Nationaal Solidariteitsfonds steun mag verlenen aan landbouwbedrijven die schade hebben geleden door uitzonderlijk ernstige uitbraken van plantenziekten.

In dat artikel is sprake van een totaalbedrag van 6 miljard ITL (ongeveer 3 miljoen EUR) voor 1999 dat wordt uitgetrokken voor steun aan aardappelen-, tomaten- en tabakstellers die in 1997 schade hebben geleden door virusziekten, alsmede aan citrustellers en hazelnotentellers die schade hebben geleden door respectievelijk *Phoma Tracheiphila* en *Pseudomonas Avellanae*. Voor de steunverlening moesten de voorwaarden van wet nr. 185/92 betreffende de steunverlening uit het Nationaal Solidariteitsfonds in het geval van natuurrampen gelden.

Beoordeling

De Commissie betwijfelt om de volgende redenen of de bovengenoemde steunmaatregelen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt:

Het in artikel 2 van de wet genoemde totale steunbedrag is bedoeld voor de financiering van steunmaatregelen die, volgens de op het moment van uitkering van de steun geldende regel-

geving, voor de uitzonderingsbepaling van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag in aanmerking konden komen, of, desnoods, voor die van artikel 87, lid 2, onder b). Op basis van de beschikbare informatie valt evenwel onmogelijk uit te maken in hoeverre is voldaan aan alle voorwaarden voor de toepassing van een van deze beide uitzonderingsbepaling (indien steun is verleend op grond van de eerstgenoemde uitzonderingsbepaling, moet worden opgemerkt dat slechts ten aanzien van een van de bovengenoemde plantenziekten is aangetoond dat de overheid zich bezorgd heeft betoond; bovendien kan bij de huidige stand van zaken niet worden uitgesloten dat overcompensatie van het geleden verlies heeft plaatsgevonden; indien steun is verleend op grond van de tweede uitzonderingsbepaling, moet worden opgemerkt dat niet is aangetoond dat aan het bepaalde in punt 11.3 van de Communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector⁽¹⁾ is voldaan).

Verder is niet bekend of ook nog na 1999 steun is toegekend. Als dat zo is, kan de uitzonderingsbepaling van artikel 87, lid 2, onder b), van het Verdrag slechts onder duidelijk bepaalde voorwaarden gelden; de Italiaanse autoriteiten hebben echter niet aangetoond dat aan die voorwaarden is voldaan.

Overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad kan onrechtmatige steun worden teruggevorderd van de begunstigde.

⁽¹⁾ PB C 232 van 12.8.2000, blz. 17.

TEKST VAN DE BRIEF

„Con la presente la Commissione si prega informare il governo italiano che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito agli aiuti previsti dall'articolo 2 della legge in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

1. Procedimento

Con lettera del 7 dicembre 1999, protocollata il 14 dicembre 1999, la rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha notificato alla Commissione, a norma dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato, un insieme di misure di aiuto previste dalla regione Emilia-Romagna nel quadro della lotta contro *Erwinia amylovora* (organismo nocivo).

In tale occasione le autorità italiane hanno trasmesso anche il testo delle leggi nazionali n. 206/97 e n. 307/99. La legge n. 206/97 («Norme in favore delle produzioni agricole danneggiate da organismi nocivi») prevede misure di aiuto contro *Sharka* e *Erwinia amylovora*. La legge n. 307/99 contiene invece due articoli che stabiliscono misure di aiuto: l'articolo 1, che stanziava un importo supplementare di 15 miliardi di ITL (circa 7,5 milioni di EUR) per il finanziamento degli aiuti previsti dalla legge n. 206/97, e l'articolo 2 che stanziava, per il 1999, un importo di 6 miliardi di ITL (circa 3 milioni di EUR) a favore delle aziende agricole singole o associate che nel 1997 hanno subito danni alle produzioni (cfr. sotto).

Con lettera del 17 gennaio 2000, i servizi della Commissione avevano chiesto alle autorità italiane se le due leggi in questione fossero state notificate. Nella loro lettera del 23 febbraio 2000, le autorità italiane hanno risposto che le leggi non erano state notificate a seguito di un disguido amministrativo, ma che ne allegavano per notifica ufficiale il testo.

Le due leggi sono state trasferite nel registro degli aiuti non notificati con il numero NN 29/2000 (unitamente alle misure previste dall'Emilia-Romagna, strettamente collegate) dato che erano state pubblicate senza clausola che ne subordini l'applicazione all'approvazione della Commissione ed erano stati già accordati aiuti a titolo delle stesse leggi.

I servizi della Commissione, dopo avere esaminato il fascicolo alla luce delle informazioni fornite dalle autorità italiane nelle loro lettere del 23 febbraio, 6 marzo, 4 maggio, 22 agosto, 15 novembre e 19 dicembre 2000, hanno scisso il fascicolo NN 29/2000 in due parti: una parte A per le misure previste dall'Emilia-Romagna, per gli aiuti previsti dalla legge n. 206/97 e per gli aiuti previsti dall'articolo 1 della legge n. 307/99, e una parte B per gli aiuti di cui all'articolo 2 della legge n. 307/99.

Gli aiuti esaminati nel quadro della parte A del fascicolo sono stati giudicati compatibili con il mercato comune⁽²⁾. La decisione ad essi relativa non pregiudica tuttavia la presente decisione, che riguarda gli aiuti previsti nel quadro dell'articolo 2 della legge n. 307/99.

2. Descrizione

L'articolo 2 della legge n. 307/99 ha stanziato, per il 1999, una dotazione di 6 miliardi di lire a favore delle aziende agricole singole e associate che nel 1997 hanno subito danni alle pro-

duzioni a seguito degli attacchi virali sulle coltivazioni di patate, pomodori e tabacco, sulle piantagioni di agrumi colpite dal malsecco (*Phoma Tracheiphila*) e sulle piante di nocciolo colpite da *Pseudomonas Avellanae*. La concessione degli aiuti deve essere subordinata alle condizioni stabilite dalla legge 185/92, relativa agli interventi del Fondo di solidarietà nazionale in caso di calamità naturali⁽³⁾.

3. Valutazione

A norma dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Gli aiuti finanziati mediante la dotazione stanziata dall'articolo 2 della legge n. 307/99 corrispondono a tale definizione poiché favoriscono alcune aziende e si prestano a incidere sugli scambi data l'ampia gamma di prodotti cui si riferiscono e la posizione occupata dall'Italia sul mercato (nel 1998, l'Italia ha realizzato una quota del 29,2 % del valore della produzione di frutta e il 26,7 % del valore della produzione di ortaggi dell'Unione).

Tuttavia, nel caso previsto dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato, alcune misure possono essere considerate, in deroga, compatibili con il mercato comune.

Nella loro lettera del 4 maggio 2000, le autorità italiane hanno precisato che, poiché le infezioni del 1997 hanno prodotto danni di gran lunga superiori al normale rischio di impresa, si è reso necessario estendere il beneficio di taluni interventi di aiuto previsti dalla legge n. 185/92 alle aziende agricole colpite.

Applicando tale principio, le autorità italiane hanno di fatto assimilato le fitopatologie sopra menzionate a calamità naturali ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato. Tuttavia, al momento in cui è entrata in vigore la legge n. 307/99, le norme che disciplinano gli aiuti di Stato relativi alla compensazione dei danni provocati dalle fitopatologie, enunciate nell'inquadramento degli aiuti nazionali in caso di danni subiti dalla produzione agricola o dai mezzi di produzione agricola e degli aiuti nazionali concessi tramite assicurazione in carico di una parte dei premi di assicurazione contro tali rischi (in appresso «inquadramento»)⁽⁴⁾, precisavano che «di norma, per un agricoltore la perdita di alcuni capi di bestiame o di un raccolto a causa di una malattia non costituisce una calamità naturale o un evento eccezionale ai sensi del trattato», e che «in tali casi, gli indennizzi per le perdite subite e gli aiuti per prevenire perdite future possono soltanto essere autorizzati dalla Commissione a norma dell'articolo 92 (attualmente articolo 87), paragrafo 3, lettera c), del trattato . . .».

Dato che in linea di massima non sembrava possibile applicare la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, agli aiuti concessi nel 1999 (si ricorda che la politica della Commissione in materia si è modificata solamente a partire dal 1° gennaio 2000 con l'entrata in vigore degli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo — in

⁽²⁾ Lettera SG(2001) D/289301 del 21.6.2001.

⁽³⁾ Le disposizioni di tale legge sono attualmente oggetto della procedura di esame di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato (fascicolo C 12/95).

⁽⁴⁾ Documento VI/5934/86 della Commissione del 10 novembre 1986.

appresso «orientamenti»⁽⁵⁾ —, che stabiliscono esplicitamente la possibilità di ricorrere a tale deroga), i servizi della Commissione, per verificare l'applicabilità della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, hanno chiesto alle autorità italiane di dimostrare di avere rispettato le condizioni di cui al punto 11.4 delle linee direttrici per ciascuna delle malattie menzionate all'articolo 2 della legge 307/99⁽⁶⁾. Il riferimento agli orientamenti anziché all'inquadramento è dovuto al fatto che le condizioni che vi erano enunciate riprendevano quelle dell'inquadramento e che, sulla base delle informazioni disponibili, non era possibile escludere che aiuti dello stesso tipo fossero stati corrisposti dopo il 1999, a titolo di rifinanziamento.

Nella loro lettera del 10 gennaio 2001, le autorità italiane hanno precisato che gli aiuti per le virosi e le fitopatie previsti all'articolo 2 della legge n. 307/99 si riferiscono soltanto all'annata agraria 1997 e derivano da condizioni atmosferiche particolarmente sfavorevoli. Per le autorità italiane si è trattato quindi di aiuti destinati a indennizzare gli agricoltori per i danni causati dalle avversità atmosferiche e non per quelli imputabili alle malattie stesse.

A tale riguardo si formulano le seguenti osservazioni.

1. Per quanto riguarda gli aiuti corrisposti nel 1999:

Nell'invocare gli effetti delle condizioni atmosferiche sulla propagazione delle malattie e degli organismi di cui all'articolo 2 della legge n. 307/99, le autorità italiane hanno inteso ricorrere all'orientamento definito nella nota a piè di pagina n. 25 degli orientamenti, secondo la quale «qualora sia dimostrato che l'epizoozia o la fitopatia sono insorte a seguito delle avverse condizioni atmosferiche, la Commissione valuta la misura di aiuto conformemente al precedente punto 11.3 [degli orientamenti] e [le disposizioni di cui al punto 11.4] non si applicano». Il punto summenzionato precisa che le perdite dovute alle avverse condizioni atmosferiche possono essere considerate come una calamità naturale o un evento eccezionale, giustificando l'applicazione della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, quando il danno raggiunge una determinata soglia, stabilita secondo opportuni metodi.

Allo stato attuale del procedimento e tenuto inoltre conto del fatto che la nota a piè di pagina n. 25 riflette un'applicazione possibile di una pratica precedente all'entrata in vigore degli orientamenti, la Commissione ritiene che l'interpretazione data dalle autorità italiane sia accettabile, purché esse possano dimostrare di avere rispettato le disposizioni di cui al punto 11.3 degli orientamenti (cfr. punto 2 sopra). Sinora tuttavia le autorità italiane non hanno fornito alcun elemento a conferma di ciò. Nella fattispecie la Commissione nutre pertanto dubbi sull'applicabilità della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato.

Se le autorità italiane non possono dimostrare di aver rispettato le disposizioni di cui al punto 11.3 degli orientamenti — e quindi l'ammissibilità della deroga prevista dall'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato — gli aiuti in oggetto possono essere ammessi soltanto a titolo della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, che si applica a condizione che siano rispettate le condizioni stabilite dall'inquadramento.

Per quanto concerne il rispetto di tali condizioni, la Commissione formula le seguenti osservazioni.

La prima condizione, che peraltro figura anche negli orientamenti attuali, presuppone l'esistenza di disposizioni comunitarie o nazionali che consentano alle autorità pubbliche competenti di adottare opportune misure di lotta contro la malattia in questione sia attuando misure rigorose soggette ad indennizzo, sia organizzando un sistema d'allarme, associato, ove opportuno, ad incentivi per incoraggiare i singoli agricoltori a partecipare volontariamente a programmi di prevenzione.

Nelle informazioni che hanno fornito nel corso della procedura di esame degli aiuti, le autorità italiane hanno precisato che non erano in atto disposizioni di lotta contro le malattie e gli organismi nocivi di cui all'articolo 2 della legge n. 307/99, salvo che per *Phoma Tracheiphila*, contro la quale è stata adottata la lotta obbligatoria ai sensi di un decreto-legge del 1998. L'esistenza di tali disposizioni deve garantire che siano ammesse a beneficiare degli aiuti soltanto le misure di lotta contro le malattie che rivestono un interesse pubblico e non le misure che gli agricoltori possono ragionevolmente finanziare in quanto facenti parte dell'ordinario rischio d'impresa.

Sinora sembra che una soltanto delle malattie in questione sia oggetto di una disposizione di lotta, mentre per le altre non è possibile escludere che gli aiuti concessi costituiscano aiuti al funzionamento, ossia aiuti che hanno semplicemente lo scopo di compensare i danni, senza prevedere alcuna iniziativa per risolvere il problema alla fonte. La Commissione dubita quindi che sia applicabile la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, e di conseguenza che gli aiuti in questione siano compatibili con il mercato comune.

Un'altra condizione da rispettare per poter dichiarare compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati a compensare le perdite causate dalle fitopatologie è che non vi sia una compensazione eccessiva dei danni. A tale riguardo le autorità italiane hanno rimandato alle disposizioni della legge n. 185/92 già menzionata. Se si eccettua l'oggetto di tale legge (interventi relativi a calamità naturali, essendo il campo d'applicazione di quest'ultima nozione uno dei punti a proposito dei quali la Commissione ha avviato il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato — cfr. nota a piè di pagina n. 2) per esaminare soltanto i meccanismi di concessione degli aiuti che le autorità italiane intendono estendere alla copertura dei danni occasionati dalle fitopatologie, si constata che uno dei motivi per i quali è stato avviato il procedimento precitato è precisamente il rischio di una compensazione eccessiva dei danni. In risposta all'avvio del procedimento, le autorità italiane hanno esposto i motivi secondo i quali non era possibile, a loro parere, una compensazione eccessiva. A titolo di esempio, alla domanda se intendessero detrarre dall'importo dell'aiuto le somme percepite a titolo di regimi assicurativi con eventuale contributo pubblico, le autorità italiane hanno risposto che risultava difficile controllare la stipula di polizze da parte di un privato senza beneficiare di un contributo pubblico. In mancanza di un sistema di controllo efficace sull'esistenza di polizze assicurative e sulle indennità versate a tale titolo, la Commissione non può allo stato attuale del procedimento essere certa che tali indennizzi saranno detratti sistematicamente dagli aiuti che saranno corrisposti. La Commissione non può quindi escludere né il rischio di una compensazione eccessiva dei danni subiti, a prescindere dalla malattia in questione (compresa quella per la quale è stata dimostrato l'intervento delle autorità pubbliche), né che gli aiuti in questione costituiscano aiuti al funzionamento, che sono incompatibili con il mercato comune.

⁽⁵⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

⁽⁶⁾ Lettera AGR 026734 del 19 ottobre 2000.

2. Per quanto riguarda il versamento eventuale di aiuti dopo il 1999:

Come indicato precedentemente, la nota a piè di pagina n. 25 degli orientamenti stabilisce che «qualora sia dimostrato che l'epizoozia o la fitopatia sono insorte a seguito delle avverse condizioni atmosferiche, la Commissione valuta la misura di aiuto conformemente al precedente punto 11.3 [degli orientamenti] e [le disposizioni di cui al punto 11.4] non si applicano». Il punto 11.3 citato precisa che le perdite dovute alle avverse condizioni atmosferiche possono esser assimilate a calamità naturali o eventi eccezionali che giustificano l'applicazione della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, se il danno raggiunge una determinata soglia, da stabilire secondo modalità precise.

La Commissione ignora tuttora se siano stati concessi aiuti a titolo dell'articolo 2 della legge n. 307/99 dal 1° gennaio 2000. Tuttavia non può escludere tale eventualità dato che l'articolo in questione stanziava semplicemente un importo per il 1999 e che nessuna delle informazioni disponibile chiarisce se sia stato successivamente effettuato un rifinanziamento.

Se sono stati concessi aiuti, le autorità italiane devono comunicarne i relativi importi e dimostrare dettagliatamente il nesso di causa-effetto tra le avversità atmosferiche invocate e la comparsa delle patologie (fornendo non soltanto i documenti che dimostrano tale nesso, ma anche adeguate informazioni meteorologiche).

Una volta dimostrata tale correlazione, esse dovranno dimostrare di avere rispettato le disposizioni di cui al punto 11.3 delle linee direttrici, secondo le modalità seguenti:

- in primo luogo devono dimostrare di aver rispettato le disposizioni relative al metodo di calcolo della soglia di perdita che giustifica l'applicazione della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato; a tale riguardo il punto 11.3 degli orientamenti prescrive quanto segue:
 - il danno deve raggiungere una soglia fissata al 20 % della produzione normale nelle zone svantaggiate e al 30 % nelle altre zone,
 - se il danno interessa colture annuali, la soglia del 20 % o del 30 % va determinata sulla base del confronto tra la produzione lorda della coltura di cui trattasi nell'anno in questione e la produzione annua lorda in un anno normale; generalmente la produzione lorda va calcolata prendendo come riferimento la produzione lorda media nelle tre campagne precedenti, escludendo gli anni in cui è stato pagato un compenso in seguito ad avverse condizioni climatiche (la Commissione accetta metodi alternativi di calcolo della produzione normale, compresi valori di riferimento regionali, purché sia stato accertato che tali valori sono rappresentativi e non basati su rese eccessivamente elevate),
 - nel caso di danni ai mezzi di produzione i cui effetti si protraggono per più anni (ad esempio la distruzione parziale dei frutti arborei a causa del gelo), per la prima raccolta dopo il verificarsi dell'evento, la perdita reale rispetto ad un anno normale, determinata secondo i criteri esposti nei paragrafi precedenti, deve essere superiore al 10 %, mentre la perdita reale moltiplicata per

il numero di anni per i quali la produzione è persa deve superare il 20 % nelle zone svantaggiate e il 30 % nelle altre zone;

- in seguito devono dimostrare di avere rispettato le disposizioni di cui al punto 11.3, in virtù delle quali:
 - l'importo dell'aiuto pagabile non deve superare il livello medio della produzione durante il periodo normale moltiplicato per il prezzo medio nello stesso periodo, da cui si deve detrarre la produzione effettiva nell'anno in cui si è verificato l'evento moltiplicata per il prezzo medio in quell'anno (dall'importo dell'aiuto vanno inoltre dedotti eventuali pagamenti diretti),
 - di norma, il calcolo della perdita va effettuato per ogni singola azienda (tuttavia, qualora le avversità atmosferiche abbiano colpito un'ampia zona con la stessa intensità, la Commissione accetta che i pagamenti si basino su una media delle perdite, purché queste siano rappresentative e non comportino compensazioni eccessive per nessuno dei beneficiari),
 - per evitare compensazioni eccessive, vanno detratte dall'importo dell'aiuto eventuali somme percepite a titolo di regimi assicurativi, come anche le spese ordinarie non sostenute dall'agricoltore, come nel caso in cui non sia necessario effettuare il raccolto (tuttavia, qualora tali spese risultino maggiorate per effetto delle avverse condizioni atmosferiche, può essere concesso un aiuto supplementare a copertura di tali spese).

Qualora le autorità italiane non fossero in grado di dimostrare il rispetto delle disposizioni di cui sopra, l'unica deroga applicabile sarebbe quella di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato. Perché gli aiuti in questione beneficino di tale deroga, le autorità italiane devono dimostrare di avere rispettato le disposizioni di cui al punto 11.4 degli orientamenti, vale a dire non soltanto l'esistenza di norme che attestano l'intervento delle autorità per fronteggiare le patologie in questione e la mancanza di rischi di sovracompensazione dei danni (come nel caso degli aiuti corrisposti nel 1999 — cfr. punti 1 e 2 sopra), ma anche la compatibilità degli aiuti con la legislazione fitosanitaria della Comunità.

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita il governo italiano a fornire, entro un mese dalla ricezione della presente, tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari per valutare la compatibilità dell'aiuto. Invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione desidera richiamare l'attenzione delle autorità italiane sul fatto che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.

Con la presente la Commissione comunica al governo italiano che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale delle Comunità europee*. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione."

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN — ITALIË

Steunmaatregel C 65/2001 (ex N 795/99) — Noodmaatregelen in de landbouwsector (Siciliaanse regionale wet nr. 22/1999)**Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken**

(2001/C 315/05)

De Commissie heeft Italië bij schrijven van 19 september 2001, dat na deze samenvatting in de authentieke taal is afgedrukt, in kennis gesteld van haar besluit de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden ten aanzien van de maatregelen die zijn vervat in de artikelen 1 tot en met 6 van de bovengenoemde regionale wet.

Belanghebbenden kunnen hun opmerkingen maken door deze binnen een maand vanaf de datum van deze bekendmaking en van de bijgevoegde brief te zenden aan:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Landbouw
Directoraat B.2
Wetstraat 200
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 296 21 51.

Deze opmerkingen zullen ter kennis van Italië worden gebracht. Een belanghebbende die opmerkingen maakt, kan met opgave van redenen schriftelijk verzoeken om vertrouwelijke behandeling van zijn identiteit.

SAMENVATTING

De maatregel heeft als rechtsgrond regionale wet nr. 22/1999 van Sicilië houdende noodmaatregelen in de landbouwsector.

Overeenkomstig artikel 1 van de regionale wet verlengen de instellingen en andere instanties voor landbouwkrediet, met het oog op het herstel van de productie van de Siciliaanse landbouwbedrijven, hun schuldvorderingen die in 1998 en 1999 zouden zijn vervallen tot en met 31 december 2000. Voor de citrusteeltbedrijven kan deze maatregel gelden voor schuldvorderingen die op 31 mei 2000 zouden zijn vervallen, op voorwaarde dat de schuld is aangegaan vóór de datum van inwerkingtreding van de wet.

Op grond van artikel 2 van die wet kunnen toegestane leningen worden aangepast, wanneer de rentevoet ervan hoger is dan de bij de inwerkingtreding van de wet gebruikelijke rente.

Krachtens artikel 3 wordt de op grond van Verordening (EEG) nr. 2078/92 toegekende steun voor milieumaatregelen in de landbouw uitbetaald voor aanvragen die vóór de inwerkingtreding van de wet zijn ingediend, maar die wegens middelengebrek niet door de Europese Unie gefinancierd konden worden.

In artikel 4 is bepaald dat de middelen voor de financiering van maatregelen ten behoeve van de kasteelt op grond van een wet ter vergoeding van schade als gevolg van slechte weersomstandigheden met 20 miljard ITL worden verhoogd.

Op grond van artikel 5 wordt 10 miljard ITL toegewezen voor de financiering van maatregelen in het kader van het nationale plan voor de citrusteelt, waarvan een onderdeel momenteel nog door de diensten van de Commissie onderzocht wordt.

Op grond van artikel 6 wordt aan telersverenigingen 50 % vergoed van de uitgaven van een sociaal verzekeringsfonds dat de risico's in verband met de productie van de aangesloten leden dekt.

Beoordeling

Vooralsnog kan de Commissie niet uitmaken of de in de artikelen 1 tot en met 6 van de bovengenoemde wet vastgestelde maatregelen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, en wel om de volgende redenen:

- a) Wat artikel 1 betreft, hebben de Italiaanse autoriteiten aangegeven dat de geplande maatregel nog niet is toegepast en hebben zij zich ertoe verbonden hem niet toe te passen. Niettemin zou de wet, krachtens artikel 9 daarvan, in werking treden de dag na die van zijn bekendmaking in het publicatieblad van de regio Sicilië. Deze bepaling impliceert dat de bij artikel 1 ingestelde maatregel bestaat, ook al wordt hij niet concreet toegepast. Voorts hebben de Italiaanse autoriteiten de aanmelding van deze maatregel niet ingetrokken overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad en hebben zij de Commissie formeel verzocht om overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4, lid 5, en artikel 5, lid 3, van die verordening binnen een termijn van twee maanden een beschikking te geven over alle aangemelde maatregelen. De Commissie moet de bij artikel 1 ingestelde maatregel dus beoordelen

in het licht van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag, op basis van de gegevens waarover zij beschikt. Die zijn evenwel zeer beperkt (het enige wat echt zeker is, is dat alle soorten landbouwkrediet voor deze maatregel in aanmerking kunnen komen) en laten derhalve twijfel bestaan over de verenigbaarheid van de maatregel met de gemeenschappelijke markt.

- b) Wat artikel 2 betreft, blijkt uit de nu beschikbare inlichtingen niet dat de aanpassing van de leningen gepaard gaat met de vaststelling van een nieuwe rentevoet overeenkomstig de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector⁽¹⁾, hierna „de richtsnoeren” te noemen, (deze aan de richtsnoeren beantwoordende nieuwe rentevoeten hadden, naar gelang van de aard van de steunregeling uiterlijk op 30 juni 2000 of 31 december 2000 van kracht moeten zijn). Bovendien kan voor het ogenblik niet worden uitgemaakt of de door de Italiaanse autoriteiten opgegeven nationale rechtsgrond al dan niet aan de Commissie meegedeeld is en door haar is goedgekeurd. Het is derhalve niet uitgesloten dat op grond daarvan reeds onwettige steun verleend is. Indien voor de aangepaste leningen die zijn toegekend uit hoofde van de wetten die deze rechtsgrond vormen onrechtmatige en met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steun is toegekend, zou de aanpassing van de leningen de begunstigde extra voordelen kunnen verschaffen die op hun beurt ook onverenigbaar zouden kunnen zijn met de gemeenschappelijke markt.
- c) Wat artikel 3 betreft, wijst niets erop dat de in Verordening (EG) nr. 1257/1999 en Verordening (EG) nr. 1750/1999 vastgestelde maxima en voorwaarden in acht genomen zijn en het aangaan van milieuverbintenissen wel wordt gestimuleerd, maar geen overcompensatie plaatsvindt van de in verband met milieuverbintenissen in de landbouw gemaakte extra kosten en gederfde inkomsten.
- d) Wat artikel 4 betreft, kan op grond van de beschikbare inlichtingen niet worden uitgemaakt of de voorschriften van punt 11.3 van de richtsnoeren in acht genomen zijn en of derhalve de maatregel voor de in artikel 87, lid 2, van het Verdrag bedoelde uitzondering in aanmerking komt. Indien dat niet het geval is, kan alleen een beroep worden gedaan op de in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag bepaalde uitzondering. Op grond van de beschikbare inlichtingen kan echter evenmin worden uitgemaakt of aan alle voorwaarden voor de toepassing van die bepaling voldaan is.
- e) Wat artikel 5 betreft, moet erop gewezen worden dat nog niet alle onderdelen van het plan voor de citruseelt zijn goedgekeurd. Daardoor is het voorlopig niet helemaal uitgesloten dat steun wordt verleend voor maatregelen die mogelijk niet verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt.
- f) Met betrekking tot artikel 6 kan voorlopig niet worden uitgesloten dat de begunstigde verenigingen, die optreden als dienstverlenende bedrijven, steun ontvangen die in strijd is met het bepaalde in punt 14 van de richtsnoeren.

Overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 kan onrechtmatig verleende steun van de begunstigde teruggevorderd worden.

⁽¹⁾ PB C 28 van 1.2.2000, blz. 2 (zoals gewijzigd in PB C 232 van 12.8.2000, blz. 17).

TEKST VAN DE BRIEF

„Con la presente la Commissione si pregia informare il governo italiano che, dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito agli aiuti previsti dagli articoli da 1 a 6 della legge in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

Gli aiuti di cui all'articolo 7 della legge in causa saranno oggetto di una decisione nell'ambito dell'esame della legge regionale n. 40/97 (fascicolo di aiuto NN 37/98).

1. Procedimento

Con lettera del 15 dicembre 1999, protocollata il 20 dicembre 1999, la rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha notificato le misure in oggetto alla Commissione, a norma dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato.

Con lettere del 6 ottobre 2000, protocollata il 9 ottobre 2000, del 1° febbraio 2001, protocollata il 5 febbraio 2001, e del 30 luglio 2001, protocollata il 1° agosto 2001, la rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione le informazioni supplementari da questa richieste con lettere del 23 febbraio 2000, del 20 novembre 2000 e del 27 marzo 2001.

2. Descrizione

Le misure previste dalla legge in oggetto sono le seguenti, suddivise per articolo:

Articolo 1: proroga cambiali agrarie

L'articolo stabilisce che, al fine di agevolare la ripresa produttiva delle aziende agricole siciliane, gli istituti e gli enti esercenti il credito agrario prorogano al 31 dicembre 2000 le passività di carattere agricolo la cui scadenza ricorre negli anni 1998 e 1999. Per le aziende ad indirizzo agrumicolo, la misura può essere applicata alle passività in scadenza entro il 31 maggio 2000, purché contratte anteriormente alla data di entrata in vigore della legge. Alle operazioni di proroga si applica il tasso di riferimento vigente alla data di scadenza delle passività stesse, restando a carico dei beneficiari ogni onere relativo.

Articolo 2: rinegoziazione mutui agrari

Gli enti concedenti le agevolazioni finanziarie di cui alla legge regionale n. 13 del 25 marzo 1986 e alle leggi regionali che istituiscono un concorso pubblico sul pagamento degli interessi relativi alle operazioni di credito agrario, nonché i beneficiari delle stesse agevolazioni, possono chiedere la rinegoziazione dei mutui qualora gli stessi abbiano un tasso di riferimento superiore a quello vigente alla data di entrata in vigore della legge. Le operazioni di credito agrario ammesse alla rinegoziazione continuano a beneficiare del concorso sul pagamento degli interessi non maturati, anche in caso di richiesta all'istituto negoziante di estinzione anticipata con l'attualizzazione delle rate di concorso non ancora scadute.

Articolo 3: misure agroambientali

È autorizzata la liquidazione degli aiuti agroambientali accordati in relazione alle istanze presentate entro la data di entrata in vigore della legge, a titolo del regolamento (CEE) n. 2078/92, non ammesse al contributo dell'Unione europea per carenza di risorse finanziarie.

Articolo 4: interventi per la serricoltura

Lo stanziamento del capitolo 55485 del bilancio della Regione per l'esercizio finanziario 1999 è incrementato di 20 000 milioni di ITL. La dotazione consentirà di finanziare misure a favore delle colture in serra, conformemente alle disposizioni di cui all'articolo 3 della legge regionale n. 37/74, il cui campo d'applicazione è stato ampliato dall'articolo 49 della legge regionale n. 86/82. I beneficiari della misura sono i produttori singoli o associati.

Articolo 5: cofinanziamento piano agrumicolo

Per l'esercizio 2000 è prevista una dotazione di 10 000 milioni di ITL per il finanziamento degli interventi previsti dal piano agrumicolo nazionale.

Articolo 6: consorzi di difesa delle produzioni agricole

È concesso a favore dei consorzi di difesa delle produzioni agricole, costituite ai sensi della legge 25 maggio 1970, n. 364 e successive modifiche e integrazioni, un contributo sino al 50 % delle spese sostenute dalla cassa sociale per la tutela assicurativa delle colture dei soci.

Articolo 7: interventi per il risanamento degli allevamenti zootecnici

Per il finanziamento della misura di cui all'articolo 11 della legge regionale 7 novembre 1997 n. 40, è autorizzata la spesa di 20 000 milioni di ITL per l'esercizio finanziario 1999.

La concessione di tali aiuti è subordinata all'approvazione della Commissione.

3. Valutazione

A norma dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Gli aiuti previsti dalla legge in oggetto corrispondono a tale definizione, poiché favoriscono alcune aziende e possono avere ripercussioni sugli scambi data l'ampia gamma di prodotti cui si riferiscono e la posizione occupata dall'Italia sul mercato (nel 1998, l'Italia ha realizzato una quota del 29,2 % del valore della produzione di frutta e il 26,7 % del valore della produzione di ortaggi dell'Unione).

Tuttavia, nel caso previsto dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato, alcune misure possono essere considerate, in deroga, compatibili con il mercato comune.

Nella fattispecie, tenuto conto della natura degli aiuti previsti, le uniche deroghe che potrebbero essere applicate per dichiarare

compatibili con il mercato comune gli aiuti in oggetto sarebbero quella prevista all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, in virtù della quale gli aiuti destinati a ovviare ai danni arrecati dalle calamità naturali oppure da altri eventi eccezionali sono compatibili con il mercato comune, e quella prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, secondo cui possono essere considerati compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse.

Nella loro lettera del 30 luglio 2001, le autorità italiane hanno dichiarato che ritenevano di avere fornito tutte le informazioni richieste e di non averne altre da trasmettere. Hanno quindi chiesto alla Commissione di adottare una decisione a norma dell'articolo 4, paragrafo 5, del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE (?). Essendo tale procedura prevista all'articolo 5, paragrafo 3, del suddetto regolamento, la Commissione deve adottare una decisione in base alle informazioni disponibili.

Articolo 1 della legge regionale

Nelle informazioni che hanno fornito in risposta alle richieste di informazioni complementari che erano state loro indirizzate, le autorità italiane, alla luce delle osservazioni formulate dai servizi della Commissione, hanno dichiarato che le disposizioni di tale articolo non sono state applicate e si sono impegnate a non applicarle in futuro.

La Commissione prende atto di questo impegno e constata che nel testo della legge è contenuta una clausola che subordina l'applicazione di questo articolo alla sua approvazione da parte della Commissione. Tuttavia la legge, a norma del suo articolo 9, doveva entrare in vigore il giorno successivo alla pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della Regione Sicilia. In virtù di tale disposizione, la misura stabilita dall'articolo 1 esiste, anche se non è stata applicata concretamente. Inoltre, le autorità italiane non hanno ritirato la notifica della misura in questione come stabilito dall'articolo 8 del regolamento (CE) n. 659/1999 e hanno formalmente invitato la Commissione a pronunciarsi sull'insieme delle misure notificate nel termine di due mesi, conformemente all'articolo 4, paragrafo 5, e all'articolo 5, paragrafo 3, del suddetto regolamento. La Commissione deve quindi valutare la misura contenuta nell'articolo 1 alla luce degli articoli 87 e 88 del trattato in base alle informazioni di cui dispone. Queste ultime sono assai scarse (l'unico dato certo è che tutti i tipi di prestito agrario possono beneficiare di tale misura) e fanno quindi sorgere dubbi circa la compatibilità della misura con il mercato comune.

Articolo 2 della legge regionale

Per poter applicare la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, è necessario che siano rispettate alcune norme che disciplinano gli aiuti di Stato. Dal 1° gennaio 2000 tali norme sono contenute negli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo (in appresso «orientamenti») (?).

(?) GU L 83 del 27.3.1999, pag. 1.

(?) GU C 28 dell'1.2.2000, pag. 2, modificati da ultimo nella GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

A norma del punto 23.4 di tale documento, i regimi di aiuto concernenti investimenti nel settore della produzione, della trasformazione e della commercializzazione dei prodotti dell'allegato I del trattato devono essere modificati entro il 30 giugno 2000 conformemente agli orientamenti stessi, mentre gli altri regimi di aiuto esistenti interessati dai presenti orientamenti devono essere modificati entro il 31 dicembre 2000. Gli Stati membri avevano l'obbligo di confermare per iscritto, entro il 1° marzo 2000, l'accettazione delle opportune misure contenute negli orientamenti. In mancanza di siffatta conferma, la Commissione dovrebbe presumere che lo Stato membro accetti le opportune misure, salvo esplicita comunicazione per iscritto di disaccordo da parte di quest'ultimo. Non avendo ricevuto alcuna comunicazione in merito da parte delle autorità italiane entro il termine summenzionato, la Commissione presume che l'Italia abbia accettato le opportune misure contenute negli orientamenti.

Nella fattispecie, le autorità italiane hanno dichiarato che i prestiti che potrebbero formare oggetto di operazioni di rinegoziazione sono stati concessi in virtù della legge regionale n. 13/86, approvata da ultimo dalla decisione della Commissione C(97) 1785 del 17 luglio 1997 (decisione di cofinanziamento), dell'articolo 4 della legge nazionale n. 286/89, dell'articolo 4 della legge nazionale n. 31/91 e dell'articolo 2 della legge nazionale n. 237/93. Le autorità italiane non hanno tuttavia precisato se tali leggi erano state notificate alla Commissione.

Alla luce delle informazioni disponibili, la Commissione dubita che le misure di rinegoziazione dei prestiti siano compatibili con il mercato comune, per i seguenti motivi:

- in mancanza di informazioni sufficienti, non è possibile escludere che siano stati accordati aiuti di Stato a titolo della legge n. 13/86. Qualora ciò fosse avvenuto, gli abbuoni d'interesse sarebbero stati accordati in un periodo nel quale l'intensità di aiuto ammissibile per il tipo di misura in questione poteva non corrispondere a quella stabilita negli orientamenti. Le informazioni attualmente a disposizione della Commissione non contengono elementi da cui risulti che nel quadro delle operazioni di rinegoziazione i tassi di aiuto saranno adeguati a quelli stabiliti negli orientamenti (si ricorda peraltro che tale adeguamento avrebbe dovuto essere effettuato, secondo il tipo di regime di aiuti, entro il 30 giugno 2000 oppure entro il 31 dicembre 2000 e che la Commissione ritiene che l'Italia abbia accettato le opportune misure contenute negli orientamenti),
- considerato che allo stato attuale è impossibile stabilire se le leggi nazionali citate dalle autorità italiane siano state notificate alla Commissione e se quest'ultima le abbia approvate, non si può escludere che siano stati concessi, a titolo di tali leggi, aiuti potenzialmente illegali e incompatibili con il mercato comune; se i prestiti accordati a titolo di tali leggi e oggetto di rinegoziazione hanno fruito di aiuti illegali e incompatibili con il mercato comune, le operazioni di rinegoziazione potrebbero arrecare ai beneficiari vantaggi supplementari che potrebbero a loro volta essere incompatibili con il mercato comune⁽⁴⁾,

— il meccanismo stesso di rinegoziazione, che prevede ad esempio l'attualizzazione delle rate di concorso sul pagamento degli interessi non ancora scadute anche in caso di estinzione anticipata del prestito, potrebbe sovvertire l'equivalente sovvenzione della misura iniziale. Allo stato attuale del procedimento non è chiaro quale meccanismo di controllo dovrebbe escludere che vengano superati i tassi massimi di aiuto fissati dagli orientamenti.

Sino a quando le autorità italiane non avranno presentato deduzioni su questi punti e fornito garanzie circa il rispetto delle relative condizioni stabilite dagli orientamenti per i vari tipi di aiuto, la Commissione non può escludere che gli aiuti relativi alla misura di rinegoziazione dei prestiti non costituiscano aiuti al funzionamento, che sono incompatibili con il mercato comune.

Articolo 3 della legge regionale

In base alle informazioni fornite dalle autorità italiane, lo scopo di tali misure è di finanziare, mediante un aiuto di Stato, misure agroambientali adottate a norma del regolamento (CE) n. 2078/92 del Consiglio⁽⁵⁾, abrogato dal regolamento (CE) n. 1257/1999⁽⁶⁾, che non hanno potuto essere cofinanziate per mancanza di risorse comunitarie disponibili.

Dato che in questo caso si passa da una misura di aiuto cofinanziata ad un aiuto di Stato vero e proprio, si applicano gli articoli da 87 a 89 del trattato a norma dell'articolo 51, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 1257/1999 e pertanto devono essere rispettate le disposizioni di cui al punto 5.3 degli orientamenti relative agli aiuti a favore di impegni nel settore agroambientale. Esse stabiliscono che gli aiuti sono concessi per ettaro e per anno, nei limiti degli stessi importi indicati nel regolamento (CE) n. 1257/1999, ossia:

- 600 EUR per ettaro e per anno, per le colture annuali,
- 900 EUR per ettaro e per anno, per le colture perenni specializzate,
- 450 EUR per ettaro e per anno, per altri usi dei terreni.

Devono inoltre essere soddisfatte le altre condizioni stabilite dagli articoli da 22 a 24 di quest'ultimo regolamento e dagli articoli da 12 a 20 del regolamento (CE) n. 1750/1999⁽⁷⁾.

Allo stato attuale del procedimento, la Commissione non possiede alcun dato che confermi che i massimali e le condizioni previsti dal regolamento (CE) n. 1257/1999 e dal regolamento (CE) n. 1750/1999 siano stati rispettati senza che, a prescindere dall'eventuale fattore di incentivazione, vi sia stata una compensazione eccessiva dei costi supplementari e delle perdite di reddito indennizzate a causa dell'adozione di impegni agroambientali. La Commissione non può quindi escludere che gli aiuti previsti dall'articolo 3 della legge regionale siano incompatibili con il mercato comune.

⁽⁴⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 15 maggio 1995, causa C-355/95 P. *Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD)* contro la Commissione europea e la Repubblica federale tedesca — Raccolta della giurisprudenza 1997, pag. I-2549.

⁽⁵⁾ GU L 215 del 30.7.1992, pag. 85, modificato da ultimo dal regolamento (CEE) n. 2272/95 (GU L 288 dell'1.2.1995, pag. 35).

⁽⁶⁾ GU L 160 del 26.6.1999, pag. 80.

⁽⁷⁾ GU L 214 del 13.8.1999, pag. 31.

Articolo 4 della legge regionale

Nelle informazioni complementari che hanno fornito, le autorità italiane hanno precisato che contavano di impiegare le risorse previste da tale articolo nell'ambito stabilito dall'articolo 49 della legge regionale n. 86/82. Tale articolo estende alle colture protette da tunnel gli aiuti previsti dalla legge regionale n. 37/74, ossia:

- a) un aiuto del 40 % per le spese di sterilizzazione delle superfici,
- b) un aiuto del 50 % per l'acquisto di materiale per la sterilizzazione,
- c) un aiuto di 250 ITL/kg di plastica acquistata per la fabbricazione di tunnel.

All'epoca le disposizioni di cui all'articolo 49 della legge n. 86/82 erano state approvate dalla Commissione in base all'articolo 92, paragrafo 2, lettera b), del trattato, in quanto le autorità italiane avevano precisato che gli interventi erano mirati a ovviare ai danni causati alle serre e alle plastiche di copertura dalle violente tempeste e dalle forti grandinate che si verificano nelle zone dove sono predominanti le colture in serra.

Con riferimento al presente fascicolo, le autorità italiane hanno precisato che nel periodo 1996-1998 la Sicilia è stata colpita da numerose intemperie (piogge, grandine, vento e trombe d'aria), che hanno reso necessario un intervento della Regione.

Secondo quanto stabilito al punto 11.3.7 degli orientamenti, che si applica a decorrere dal 1° gennaio 2000, gli aiuti a favore degli agricoltori a titolo di indennizzo dei danni causati ad edifici e attrezzature da avversità atmosferiche (ad esempio, i danni causati alle serre dalla grandine) sono ammessi fino al 100 % dei costi effettivi, senza che venga applicata una soglia minima. Da questo punto di vista l'aiuto descritto alla lettera c) rientra nel campo d'applicazione di queste disposizioni, in quanto riguarda la struttura stessa delle serre.

Il punto 11.3.6 degli orientamenti stabilisce tuttavia che, al fine di evitare compensazioni eccessive, vanno detratte dall'importo dell'aiuto eventuali somme percepite a titolo di regimi assicurativi e le spese ordinarie che non sono state sostenute dall'agricoltore.

Sinora la Commissione non ha ricevuto alcuna garanzia circa la detrazione di tali importi e di tali spese e non può pertanto escludere il rischio di una sovracompenrazione dei danni.

Per quanto riguarda gli aiuti di cui alle lettere a) e b), essi non risultano giustificati alla luce del punto 11.3.7 degli orientamenti in quanto non riguardano l'indennizzo dei danni agli edifici e alle attrezzature. A tale riguardo si possono considerare due casi possibili:

«Calamità naturale»

In virtù del punto 11.3 degli orientamenti, è possibile applicare la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del

trattato, che autorizza l'indennizzo dei danni al 100 %, soltanto se il danno raggiunge una determinata soglia, fissata al 20 % della produzione normale nelle zone svantaggiate e al 30 % nelle altre zone.

Nel caso in esame, le autorità italiane non hanno fornito alcuna precisazione circa l'entità dei danni in questione e la Commissione non può quindi stabilire se possa essere applicata la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato.

«Aiuti agli investimenti»

Se non fosse possibile applicare la deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), del trattato, l'unica deroga applicabile sarebbe quella di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, purché siano rispettate le disposizioni degli orientamenti. Nella fattispecie si osserva che:

- a) gli aiuti di cui alla lettera a) non sembrano rientrare in alcuna delle categorie di spese ammissibili elencate al punto 4.1 degli orientamenti;
- b) dato che i beneficiari della misura sono gli agricoltori singoli o associati, il tasso di aiuto di cui alla lettera b) si applicherebbe unicamente alle zone svantaggiate della Sicilia, mentre per le altre zone andrebbe applicato un tasso del 40 %;
- c) l'ammissibilità all'aiuto è subordinata ad alcune condizioni (efficienza, rispetto delle norme minime in materia di igiene, di ambiente e di benessere degli animali), il cui rispetto non è ancora stato dimostrato.

Tenuto conto di quanto sopra e alla luce del fatto che le autorità italiane hanno precisato di non avere altre informazioni da trasmettere, la Commissione nutre dubbi sulla compatibilità degli aiuti previsti con il mercato comune.

Articolo 5 della legge regionale

La dotazione prevista da tale articolo dovrebbe servire a finanziare le misure del piano agrumicolo nazionale, che beneficiano già di uno stanziamento a livello nazionale.

Il piano in questione prevede sette misure. Sei di esse sono state approvate dalla Commissione⁽⁸⁾. La settima, intitolata «Sostegno e cofinanziamento a piani integrati di intervento per la valorizzazione commerciale e il rafforzamento delle strutture organizzative dei produttori», non era contemplata dalla decisione della Commissione in quanto doveva ancora essere precisata. Essa è stata recentemente notificata ed è ancora all'esame dei servizi della Commissione⁽⁹⁾.

Nella lettera del 23 febbraio 2000, i servizi della Commissione avevano precisato che l'ammissibilità del finanziamento delle misure previste dal piano dipendeva dalla conformità di queste ultime con le norme in materia di concorrenza.

⁽⁸⁾ Aiuto N 560/99 [lettera SG(2000) D/103679 del 16.5.2000].

⁽⁹⁾ Aiuto N 313/2001 (in corso).

Considerato che allo stato attuale una delle misure del piano è ancora oggetto di esame a titolo degli articoli 87 e 88 del trattato, non è possibile stabilire se sarà compatibile con il mercato comune. Poiché la dotazione deve servire a finanziare tutti gli interventi previsti dal piano agrumicolo nazionale, la Commissione non può escludere che una parte di essa venga utilizzata per finanziare una misura della quale non è ancora stata dimostrata la compatibilità con il mercato comune. La Commissione dubita quindi che l'aiuto previsto dall'articolo 5 della legge regionale in oggetto sia compatibile con il mercato comune.

Articolo 6 della legge regionale

In linea di massima la percentuale complessiva di aiuto relativa al finanziamento dei premi assicurativi non pone problemi alla luce del punto 11.5 degli orientamenti, a norma del quale possono essere concessi aiuti fino all'80 % del costo dei premi assicurativi a copertura delle perdite dovute a calamità naturali o eventi eccezionali e fino al 50 % del costo del premio, qualora l'assicurazione copra anche altre perdite dovute ad avverse condizioni atmosferiche, o perdite dovute a epizootie o fitopatie. Tuttavia, dalla lettura delle informazioni che figurano nella scheda di notificazione risulta che i consorzi di produzione delle colture possono beneficiare anche di una partecipazione finanziaria alle loro spese di gestione nei limiti dello 0,50 % del capitale assicurato, con un limite di spesa di 100 milioni di ITL per consorzio.

Alla luce delle informazioni disponibili, i consorzi in questione, che sono enti privati costituiti dagli agricoltori stessi al fine di aumentare il loro potere di negoziazione nella stipula dei contratti assicurativi, intervengono in quanto erogatori di servizi presso le compagnie assicurative. L'aiuto in questione, che riguarda la copertura delle spese di gestione, deve essere quindi esaminato alla luce del punto 14 degli orientamenti, che stabilisce quanto segue:

- qualora tali servizi siano prestati da associazioni di produttori o da altre organizzazioni agricole di mutuo sostegno, essi devono essere accessibili a tutti gli agricoltori e gli eventuali contributi ai costi amministrativi dell'associazione od organizzazione di cui trattasi devono essere limitati ai costi della prestazione del servizio,
- l'importo globale degli aiuti non può superare i 100 000 EUR per beneficiario per un periodo di tre anni oppure, nel caso di aiuti erogati a PMI, il 50 % dei costi ammissibili (tra le due possibilità viene concesso l'aiuto di entità superiore). Nella fattispecie è praticabile solo la prima possibilità, in quanto si tratta di enti assimilabili ad organizzazioni agricole di mutuo sostegno.

Allo stadio attuale del procedimento, la Commissione non dispone di informazioni sull'accessibilità dei servizi, che non devono essere riservati ai soli membri del consorzio. Non dispone inoltre di dati che confermino che il contributo alle spese di gestione dei consorzi sarà limitato ai costi relativi al loro intervento per la stipula dei contratti assicurativi. Infine, non è possibile stabilire se l'importo previsto per la copertura delle spese di gestione di ciascun consorzio valga per l'intera durata del regime (illimitata) oppure per un periodo di tempo determinato. In assenza di delucidazioni in merito a questi punti e di garanzie circa il fatto che sarà tenuta una contabilità separata per le spese relative alle prestazioni di cui sopra, non si può escludere che vi sia una compensazione eccessiva delle spese di gestione dei consorzi, vale a dire che siano concessi aiuti al funzionamento.

Tenuto conto delle considerazioni di cui sopra, la Commissione nutre dubbi sulla compatibilità con il mercato comune dell'aiuto previsto dall'articolo 6 della legge regionale in oggetto.

Articolo 7 della legge regionale

Sebbene sia stata inclusa nella notifica, la misura prevista dall'articolo 7 prevede una dotazione per il finanziamento di una misura iniziale che non è stata notificata. Essa costituisce per ciò stesso un aiuto non notificato e deve essere valutata in relazione alla misura iniziale, ossia nel quadro dell'esame del fascicolo nel quale figura quest'ultima (aiuto NN 37/98).

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita il governo italiano a presentare, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 1, del trattato CE, le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto entro un mese dalla ricezione della presente. Invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.

Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale delle Comunità europee*. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.”

SAMENSTELLING VAN HET BUREAU EN VAN DE VASTE COMMISSIES VAN HET RAADGEVEND COMITÉ EGKS VOOR HET DIENSTJAAR 2001-2002

(2001/C 315/06)

Tijdens de eerste zitting van het dienstjaar 2001-2002 (357e zitting), gehouden op 10 oktober 2001, heeft het Raadgevend Comité — overeenkomstig de bepalingen van het reglement van orde — voor dit dienstjaar het Bureau gekozen en de leden en voorzitters van de vaste commissies benoemd.

Bureau

GIBELLIERI, Enrico (<i>Voorzitter</i>)	Italië	Werknemer staal
REICHEL, Wolfgang (<i>Vice-voorzitter</i>) (*)	Duitsland	Producent steenkolen
O'SHEA, John (<i>Vice-voorzitter</i>) (*)	Ierland	Verbruiker/Handelaar steenkolen
DETAILLE, Marcel	Luxemburg	Werknemer staal
DIEDERICH, Pierre	België	Verbruiker/Handelaar staal
GONZÁLEZ, José Antonio	Spanje	Producent steenkolen
HAAS, Karl	Oostenrijk	Werknemer staal
KJEMS HOVE, Elly	Denemarken	Verbruiker/Handelaar staal
LEGELIUS, Bo	Zweden	Producent staal
LIMPO DE FARIA, Carlos	Portugal	Verbruiker/Handelaar staal
MASTENBROEK, Gerrit	Nederland	Werknemer steenkolen/staal
MOHR, Jean-Marc	Frankrijk	Werknemer steenkolen
NIEMI, Veijo	Finland	Verbruiker/Handelaar staal
PARRY, Roy	Verenigd Koninkrijk	Producent steenkolen
TIKTOPOULOS, Alexandros	Griekenland	Producent staal

(*) Vervanging van de voorzitter (Artikel 3, lid 3, alinea 6, van het reglement van orde):

— REICHEL: oktober 2001-februari 2002

— O'SHEA: maart-juli 2002

Data van de gewone zittingen: — 25 januari 2002
— 10 april 2002
— 27 juni 2002

COMMISSIE MARKT EN VOORUITZICHTEN

Producenten steenkolen	BUDGE, Richard (<i>Medevoorzitter</i>)	Verenigd Koninkrijk
	DYEVRE, Eric	Frankrijk
	GONZÁLEZ, José Antonio	Spanje
	JANSSENS, Léopold	België
	REICHEL, Wolfgang	Duitsland
Producenten staal	ALVAREZ ALMODOVAR, Álvaro	Portugal
	BRAET, Luc	België
	HOSMAN, Julius	Nederland
	KORMANN, Albrecht	Duitsland
	MURBY, Håkan	Zweden
	PASCHINGER, Horst	Oostenrijk
	PENACHO, Javier	Spanje
	RODGERS, Ian	Verenigd Koninkrijk
	TIKTOPOULOS, Alexandros	Griekenland
	UEBERECKEN, Nicolas	Luxemburg
	VESCOVI, Romolo (<i>Medevoorzitter</i>)	Italië

Verbruikers/handelaren steenkolen	BLOEMENDAL, Martin	Nederland
	GLORIEUX, Jacques	België
	HEINEMANN, Wolf-Rainer	Duitsland
	MARGNES, Michel	Frankrijk
	PEREGO, Giovanni	Italië
	SOISSON, Nicolas	Luxemburg
	VIVAR, Ángel	Spanje
Verbruikers/handelaren staal	BAŤ, Marc	Frankrijk
	BUZZI, Luigi	Italië
	DHEJNE, Nina	Zweden
	DIEDERICH, Pierre	België
	MASI, Marcello	Italië
	MAURIZIO, Alfred	Oostenrijk
	NOTA, Clemens	Nederland
	NUSSER, Jürgen	Duitsland
	SIDERIDIS, Konstantinos	Griekenland
Werknemers steenkolen	CARRAGHER, Patrick	Verenigd Koninkrijk
	SÜDHOFER, Klaus	Duitsland
	VAREA, Rafael	Spanje
	WODOPIA, Franz-Josef	Duitsland
Werknemers staal	ÁLVAREZ BRAVO, Néstor	Spanje
	BIONDO, Salvatore	Italië
	DELORY, André	België
	DETAILLE, Marcel	Luxemburg
	HAAS, Karl	Oostenrijk
	LEAHY, Michael	Verenigd Koninkrijk
	MUHM, Werner	Oostenrijk
	NICOLIA, Maurizio	Italië
	NUNES MAIA, José	Portugal
SCHMIDT, Rainer	Duitsland	
Werknemers steenkolen/staal	DUYNHOVEN, Jos	Nederland
	MAINGUY, Michel	Frankrijk

COMMISSIE ARBEIDSVRAAGSTUKKEN

Producenten steenkolen	BERTE, Pierre	Frankrijk
	BUDGE, Richard	Verenigd Koninkrijk
	JANSSENS, Léopold	België
	PARRY, Roy	Verenigd Koninkrijk
	TÖNJES, Berndt	Duitsland
	ZIESLER, Michael	Duitsland
Producenten staal	BAJETTI, Michele	Italië
	CHACORNAC, Georges	Frankrijk
	DE BONNEVILLE, Roland	Duitsland
	GORMAN, Jerry	Ierland
	HOSMAN, Julius	Nederland
	JOHNSTON, Allen	Verenigd Koninkrijk
	JOOS, Robert	België
	JUNCK, Paul	Luxemburg
	PENACHO, Javier	Spanje
	TIKTOPOULOS, Alexandros	Griekenland

Verbruikers/handelaren steenkolen	GUIEZE, Jean-Luc	Frankrijk
	HEGINBOTHAM, Jane	Verenigd Koninkrijk
	MACK, Wolfgang	Duitsland
	O'SHEA, John	Ierland
	SOISSON, Nicolas	Luxemburg
Verbruikers/handelaren staal	SONNTAG, Dieter	Duitsland
	BÖSHAGEN, Ulrich	Duitsland
	BUSSOLATI, Riccardo	Italië
	MacDONALD, Scott	Verenigd Koninkrijk
	MÄKI, Lauri	Finland
	MASI, Marcello	Italië
	NICHOLAS, David	Verenigd Koninkrijk
	NIEMI, Veijo	Finland
	NOTA, Clemens	Nederland
	SIDERIDIS, Konstantinos	Griekenland
Werknemers steenkolen	TORDOFF, Derek	Verenigd Koninkrijk
	GREATREX, Neil	Verenigd Koninkrijk
	KOLLORZ, Fritz	Duitsland
	MOHR, Jean-Marc	Frankrijk
Werknemer staal	SAN MIGUEL, José	Spanje
	ANDERSSON, Hans-Evert	Zweden
	BARTHEL, Marc	Frankrijk
	BIONDO, Salvatore	Italië
	BREIDBACH, Michael	Duitsland
	BROOKMAN, Keith (Voorzitter)	Verenigd Koninkrijk
	CHONDROS, Nikolaus	Griekenland
	CUÉ, Nicolas	België
	DELORY, André	België
Werknemers steenkolen/staal	NICOLIA, Maurizio	Italië
	NUNES MAIA, José	Portugal
	DUYNHOVEN, Jos	Nederland
	McDONNELL, John	Ierland

COMMISSIE ONDERZOEKPROJECTEN

Producenten steenkolen	BERTE, Pierre	Frankrijk
	GONZÁLEZ, José Antonio	Spanje
	ROSTRON, Brian	Verenigd Koninkrijk
	TÖNJES, Berndt	Duitsland
	ZIESLER, Michael	Duitsland
Producent staal	BARTOLOMÉ, Juan Ignacio	Spanje
	BECKER, Dieter	Duitsland
	JOOS, Robert	België
	MAY, Kristian	Denemarken
	MURBY, Håkan	Zweden
	PASCHINGER, Horst	Oostenrijk
	REA, David	Verenigd Koninkrijk
	ROUFFIAC, Jean-Paul	Frankrijk
	SMOLSKY, Sirpa	Finland
	TIKTOPOULOS, Alexandros	Griekenland
VESCOVI, Romolo	Italië	

Verbruikers/handelaren steenkolen	BLOEMENDAL, Martin	Nederland
	GIBBONS, Michael	Verenigd Koninkrijk
	GLORIEUX, Jacques	België
	KIRKPATRICK, Jennifer	Verenigd Koninkrijk
	MACK, Wolfgang (Voorzitter)	Duitsland
	MARGNES, Michel	Frankrijk
	PACHURA, Edmond	Frankrijk
Verbruikers/handelaren staal	VIVAR, Ángel Luis	Spanje
	BIRKEN-BERTSCH, Götz	Duitsland
	CASTAÑEDA, José	Spanje
	JULIEN-VAUZELLE, Michel	Frankrijk
	KJEMS HOVE, Elly	Denemarken
	LIMPO DE FARIA, Carlos	Portugal
	MÄKI, Lauri	Finland
	MASI, Marcello	Italië
Werknemers steenkolen	NIEMI, Veijo	Finland
	CARRAGHER, Patrick	Verenigd Koninkrijk
	MUNOS, Jean-Louis	Frankrijk
	SAN MIGUEL, José	Spanje
	VAREA, Rafael	Spanje
Werknemers staal	WODOPIA, Franz-Josef	Duitsland
	ANDERSSON, Hans-Evert	Zweden
	BENZ-OVERHAGE, Karin	Duitsland
	BREIDBACH, Michael	Duitsland
	CUÉ, Nicolas	België
	DETAILLE, Marcel	Luxemburg
	HOVI, Eero	Finland
	MUHM, Werner	Oostenrijk
	NICOLIA, Maurizio	Italië
	SCHMIDT-NIELSEN, Dines	Denemarken
Werknemer steenkolen/staal	SHANNON, Robert	Verenigd Koninkrijk
	MASTENBROEK, Gerrit	Nederland

BIJZONDERE COMMISSIE LANDEN VAN MIDDEN- EN OOST-EUROPA

Producenten steenkolen	BERTE, Pierre	Frankrijk
	BUDGE, Richard	Verenigd Koninkrijk
	GONZÁLEZ, José Antonio	Spanje
Producenten staal	CHACORNAC, Georges	Frankrijk
	LEGELIUS, Bo	Zweden
	PASCHINGER, Horst	Oostenrijk
	PENACHO, Javier	Spanje
	TIKTOPOULOS, Alexandros	Griekenland
Verbruikers/handelaren steenkolen	BLOEMENDAL, Martin	Nederland
	GLORIEUX, Jacques	België
	MARGNES, Michel	Frankrijk
	VIVAR, Ángel Luis	Spanje

Verbruikers/handelaren staal	DHEJNE, Nina	Zweden
	DIEDERICH, Pierre	België
	MASI, Marcello	Italië
	NUSSER, Jürgen	Duitsland
Werknemers steenkolen	GREATREX, Neil	Verenigd Koninkrijk
	MOHR, Jean-Marc (Voorzitter)	Frankrijk
	VAREA, Rafael	Spanje
	WODOPIA, Franz-Josef	Duitsland
Werknemers staal	DETAILLE, Marcel	Luxemburg
	HAAS, Karl	Oostenrijk
	SCHMIDT, Rainer	Duitsland
Werknemer steenkolen/staal	MASTENBROEK, Gerrit	Nederland

Mededeling overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EG) nr. 32/2000 van de Raad, betreffende de automatische verhoging van het communautaire tariefcontingent voor courantenpapier uit Canada

(2001/C 315/07)

In artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 32/2000 van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de opening en de wijze van beheer van in de GATT geconsolideerde communautaire tariefcontingenten en van bepaalde andere communautaire tariefcontingenten, is bepaald dat de verhoging van het communautaire tariefcontingent voor courantenpapier uit Canada wordt gepubliceerd in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Na de uitputting van het contingent van 600 000 ton, is de voorziene verhoging met 30 000 ton voor het jaar 2001 uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB L 5 van 8.1.2000, blz. 1.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.2362 — Dalkia Holding/Clemessy)**

(2001/C 315/08)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 23 augustus 2001 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Frans en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn:

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CFR”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 301M2362. Celex is het geautomatiseerde documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht.

Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tel. (352) 2929 42718, fax (352) 2929 42709.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.2538 — 3i/WM-Data/Atea)**

(2001/C 315/09)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 30 augustus 2001 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Engels en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CEN”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 301M2538. Celex is het geautomatiseerd documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht.

Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tel. (352) 2929 42718, fax (352) 2929 42709.

III

(Bekendmakingen)

RAAD

Mededeling betreffende de organisatie van algemene vergelijkende onderzoeken*(2001/C 315/10)*

Het secretariaat-generaal van de Raad organiseert de volgende algemene vergelijkende onderzoeken:

- Raad/408/A** DGA II — Afdeling gebouwen — beleid en projecten inzake onroerend goed: één hoofdadministrateur
- Raad/409/A** DGA II — Afdeling gebouwen — beleid en projecten inzake onroerend goed: één administrateur
- Raad/410/B** DGA II — Afdeling gebouwen — technisch beheer: één adjunct-assistent
- Raad/411/C** DGA II — Afdeling gebouwen — technisch beheer: drie hulpbeambten.

De uiterste datum voor de indiening van sollicitaties is vastgesteld op 7 december 2001.

COMMISSIE

Exploitatie van geregelde luchtdiensten

Aanbesteding door Frankrijk overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder d) van Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad, voor de exploitatie van geregelde luchtdiensten tussen Epinal en Parijs (Orly)

(2001/C 315/11)

(Voor de EER relevante tekst)

1. **Inleiding:** In toepassing van lid 1, onder a), van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2408/92 van 23.7.1992, betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes, heeft Frankrijk besloten een openbare dienstverplichting op te leggen voor de geregelde luchtdiensten tussen Epinal en Parijs (Orly). De voor deze openbare dienstverplichting gestelde normen zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 395 van 18.12.1998.

Voorzover geen enkele luchtvaartmaatschappij op 28.2.2002 geregelde luchtdiensten tussen Epinal en Parijs (Orly) exploiteert of op het punt staat te exploiteren, in overeenstemming met de openbare dienstverplichtingen en zonder om financiële compensatie te vragen, heeft Frankrijk besloten om in het kader van de procedure van artikel 4, lid 1, onder d), van diezelfde verordening, de toegang tot één enkele transporteur te beperken en het recht om deze diensten met ingang van 28.3.2002 te exploiteren bij openbare aanbesteding aan te bieden.

2. **Betreft:** Levering, met ingang van 28.3.2002, van geregelde luchtdiensten tussen Epinal en Parijs (Orly) overeenkomstig de voor deze verbinding opgelegde openbare dienstverplichtingen die zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 395 van 18.12.1998.
3. **Deelneming aan de aanbesteding:** De aanbesteding staat open voor alle maatschappijen die in het bezit zijn van een geldige exploitatievergunning die is afgegeven door een lidstaat krachtens Verordening (EEG) nr. 2407/92 van de Raad van 23.7.1992, betreffende de verlening van exploitatievergunningen aan luchtvaartmaatschappijen (2).
4. **Aanbestedingsprocedure:** Deze aanbesteding valt onder de bepalingen van de punten d), e), f), g), h) en i) van artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2408/92.
5. **Dossier voor de aanbesteding:** Het volledige dossier voor de aanbesteding, omvattende het bijzonder reglement van de aanbesteding en de overeenkomst inzake uitbesteding van een openbare dienst met de technische bijlage daarvan (tekst van de openbare dienstverplichtingen die zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*), is gratis verkrijgbaar op het onderstaande adres.

Chambre de commerce et d'industrie d'Épinal, 10, rue Claude Gelée, F-88026 Epinal Cedex, tel. (03) 29 35 18 14, fax: (03) 29 64 01 88, e-mail: cci@epinal.cci.fr

(Een notitie over het vliegveld Epinal-Mirecourt en een notitie over de demografische en sociaal-economische situatie van de regio die door het vliegveld wordt bediend kunnen desgewenst gratis worden verkregen op hetzelfde adres).

6. **Financiële compensatie:** Gegadigden dienen in hun offerte expliciet aan te geven welk bedrag wordt gevraagd als compensatie voor het uitvoeren van de gevraagde dienst gedurende 3 jaar vanaf de voorgenomen aanvangsdatum (per jaar gespecificeerd). Het werkelijke bedrag van de verleende compensatie wordt elk jaar achteraf vastgesteld aan de hand van de werkelijke uitgaven en inkomsten, maar mag nooit meer bedragen dan het in de offerte vermelde bedrag. Dit maximumbedrag kan alleen in geval van onvoorziene wijziging van de exploitatievoorwaarden worden herzien.

De jaarlijkse betalingen geschieden in de vorm van voorschotten en van een eindafrekening. Het saldo van de eindafrekening wordt pas betaald na goedkeuring van de rekeningen van de vervoermaatschappij voor de betrokken verbinding en nadat is vastgesteld dat de dienst overeenkomstig het bepaalde in punt 8 van deze aanbesteding is uitgevoerd.

Indien de overeenkomst vóór de normale vervaldag wordt opgezegd, wordt het bepaalde in punt 8 zo snel mogelijk ten uitvoer gelegd teneinde aan de vervoermaatschappij het saldo van de haar verschuldigde financiële compensatie te kunnen uitbetalen, waarbij het in de eerste alinea bedoelde maximumbedrag in voorkomend geval evenredig met de werkelijke exploitatieduur wordt verminderd.

7. **Looptijd van de overeenkomst:** De looptijd van de overeenkomst (overeenkomst betreffende de uitbesteding van een openbare dienst) bedraagt 3 jaar, gerekend vanaf de voorgenomen datum van aanvang van de exploitatie van de luchtdiensten zoals vermeld in punt 2 van deze aanbesteding.
8. **Controle op de uitvoering van het contract en nazicht van de rekeningen van de vervoermaatschappij:** De uitvoering van de dienst en de analytische boekhouding van de vervoermaatschappij voor de betrokken verbinding worden ten minste eenmaal per jaar onderworpen aan een controle in samenwerking met de vervoermaatschappij.

9. **Beëindiging en opzegtermijn:** De ondertekenende partijen kunnen het contract vóór het einde van de normale duur ervan slechts beëindigen na inachtneming van een opzegtermijn van 6 maanden. Indien de luchtvaartmaatschappij niet voldoet aan één van de openbare dienstverplichtingen, wordt zij geacht het contract zonder opzegtermijn te hebben beëindigd tenzij zij de dienst binnen een termijn van één maand na ingebrekestelling opnieuw in overeenstemming brengt met de openbare dienstverplichtingen.
10. **Sancties:** Wanneer de luchtvaartmaatschappij de in punt 9 bedoelde opzegtermijn niet nakomt, wordt hetzij een administratieve boete opgelegd die maximaal 50 000 FRF (7 622,45 EUR) bedraagt, in toepassing van artikel R.330-20 van de burgerluchtvaartcode, hetzij een boete die wordt berekend op basis van het aantal ontbrekende maanden en van het daadwerkelijke tekort op de verbinding in het betrokken jaar, beperkt tot de maximale financiële compensatie als bedoeld in punt 6.
- In geval van ernstige tekortkomingen bij het vervullen van de openbare dienstverplichtingen, kan het contract worden beschouwd als te zijn beëindigd zonder dat de vervoermaatschappij enige opzegtermijn is nagekomen.
- In het geval van tekortkomingen die beperkt blijven tot de openbare dienstverplichtingen, wordt de in punt 6 bedoelde maximale financiële compensatie verminderd met inachtneming van het bepaalde in artikel R.330-20 van de burgerluchtvaartcode. Bij het bepalen van deze vermindering wordt, in voorkomend geval, uitgegaan van het aantal vluchten dat geannuleerd is om redenen die zijn toe te schrijven aan de vervoermaatschappij, het aantal vluchten dat is uitgevoerd met een kleinere capaciteit dan vereist was, het aantal vluchten dat is uitgevoerd zonder dat de in het kader van de openbare dienstverplichtingen vereiste tussenlandingen zijn gemaakt, het aantal dagen dat de verplichtingen op het gebied van openbare dienstverlening niet zijn nagekomen wat de verblijfsduur op de plaats van bestemming, de berekende tarieven of het gebruik van een reserveringssysteem per computer betreft.
11. **Indiening van de offertes:** De offertes dienen per aange tekend schrijven met ontvangstbewijs (de datum van het poststempel wordt als de datum van indiening) te worden verstuurd, of ter plaatse tegen ontvangstbewijs te worden afgegeven, op het volgende adres en wel uiterlijk 6 weken na de datum van bekendmaking van deze aanbesteding in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, vóór 17.00 uur (plaatselijke tijd):
- Chambre de commerce et d'industrie d'Épinal, 10, rue Claude Gelée, F-88026 Épinal Cedex. Tel.: (03) 29 35 18 14. Fax: (03) 29 64 01 88.
E-mail: cci@epinal.cci.fr
12. **Geldigheid van de aanbesteding:** Overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 2408/92 is deze aanbesteding slechts geldig indien geen enkele communautaire luchtvaartmaatschappij vóór 28.2.2002 een programma heeft ingediend om deze verbinding met ingang van 28.3.2002 te exploiteren in overeenstemming met de opgelegde openbare dienstverplichtingen zonder daarvoor een financiële compensatie te ontvangen.